

Տ. ԹՈՎԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(8 օգոստոս, 2021)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Այսպիսի ինչ երբեք ոչ տեսաք»:
Մարկ. Բ. 12

Այս հիացական խոսքերն արտասանեցին մարդիկ, որոնք վկաններն էին Ավետարանի մեջ հիշատակվող ամենատպալմորիչ հրաշագործություններից մեկի՝ անդամալուծի բժշկության՝ կատարված Գալիլիայի Կափառնայում քաղաքում:

Անդամալուծի բժշկությունից օրեր առաջ Հիսուս եղել էր նույն քաղաքում եւ կատարել այլ հրաշագործություններ եւս: Ժողովարանում ազատել էր պիղծ դեւի կապանքներից Աստծու խոսքին ունկնդիր մի մարդու (տե՛ս Մարկ. Ա. 21–28), Պետրոսի տանը բժշկել էր նրա զոքանչին (Ա. 30–31), ինչպես նաեւ մաքրություն պարգեւել իր առջեւ ծնկի եկած եւ Նրան «Տեր» խոստովանած մի բորոտի (Մարկ. Ա. 40–44): Ուրեմն՝ Հիսուսի համբավն արդեն իսկ տարածված էր այդ քաղաքում նախքան անդամալուծի բժշկության հրաշքը:

Երբ կրկին Հիսուս Կափառնայում քաղաքում էր, մի տանն էր, ուր շատ ժողովուրդ էր հավաքվել: Ամբոխն այնքան էր խռնվել, որ փակվել էին տան ելքն ու մուտքը: Հիսուսին հասնելու ոչ մի միջոց չկար: Ավետարանիչն ասում է, որ Հիսուս տան մեջ էր: Այդ արտահայտությունը պետք է հասկանալ հին դարերին հատուկ ձեւով: Հնում տուն էր անվանվում բնակարանի կենտրոնական հատվածը, որը չունէր լուսամուտներ, քանի որ շրջապատված էր սենյակներով: Միակ շփումը արտաքին աշխարհի հետ երդիկն էր՝ տանիքը:

Հիսուսի վարդապետությունը լսելու, ինչպես նաեւ բժշկվելու համար հեռու եւ մոտ բնակավայրերից Կափառնայում ժամանած բազմաթիվ

հիվանդներ, ունկնդիրներ, ինչպես նաև դպիրներ ու օրենսգետներ զբաղեցրել էին տան բոլոր սենյակները: Տան մեջ եւ նրա սենյակներում այլեւս տեղ չլիներու պատճառով մարդիկ կանգնել էին նաեւ դրսում: Լսում էին Հիսուսին եւ զարմանում Աստծու մեծագործությունների վրա: Հենց այդ քարոզչության ընթացքում էր, երբ չորս հոգի պատգարակով բերում են իրենց անդամալուծ ընկերոջը կամ բարեկամին, սակայն բազմության պատճառով ոչ մի կերպ չեն կարողանում մոտենալ Հիսուսին: Մտածում են տան կենտրոնական հատվածի երդիկից իջեցնել անդամալուծին, սակայն այն եւս նեղ էր, ուստի քանդում են այն եւ պատգարակի չափով տեղ բացելով՝ իջեցնում հիվանդին Քրիստոսի մոտ:

Հիսուս գիտեր, թե ինչու է այդ հիվանդությունը պատահել տվյալ մարդուն, դրա համար էլ նախ ներում է շնորհում նրա մեղքերին՝ հիանալով նրա եւ նրան բերած ընկերների հավատքի զորությամբ: Իսկ հետո նաեւ անդամալուծին հրամայում է վերցնել մահիճը եւ գնալ տուն: Ուրեմն՝ Տեր Հիսուս նախ մաքրություն է շնորհում հոգուն, ապա բժշկում մարմինը:

Խնչ ենք սովորում ավետարանական այս պատմությունից:

Նախեւառաջ այն, որ ուր էլ լինենք, Հիսուսի պես բարիք պետք է թողնենք մեր հետեւից: Ում հանդիպենք, ինչ միջոցառումների մասնակցենք, ինչ շրջանակների հետ շփվենք, մենք Աստծու խոսքը պիտի խոսենք եւ, իհարկե, բարիք կամենանք ու կատարենք: Հիսուս քարոզում էր անդադար եւ բարիք, ողորմություն, բժշկություն ու սեր տարածում: Նա կարեկցում էր տկարին, աղքատին, հիվանդին, քաղցածին ու կարոտության մեջ եղողին:

Ինչպես մարդիկ 2000 տարի առաջ զարմանում էին մեր Տիրոջ՝ Հիսուսի թե՛ վարդապետության եւ թե՛ հրաշագործությունների վրա, նույնպես եւ այսօր այս աշխարհի մարդիկ պետք է հիանան ոչ միայն մեր քրիստոնեական դավանանքի խոստովանությամբ, Քրիստոսի վարդապետության քարոզչությամբ, այլ նաեւ՝ մեր քրիստոնեական գործերով:

Եւ ավելին. մեր գործերը պիտի գան նպաստավոր ունկնդրություն ապահովելու Աստծու խոսքի համար: Այնպես պիտի վկայենք խոսքը, այնպես պիտի ապրենք, որ նաեւ այս դարի մարդիկ արտաբերեն նույն հիացական խոսքերը, ինչ այն ժամանակ. «Խնչ է այս վարդապետությունը» (Մարկ. Ա. 27), եւ կամ՝ «Այսպիսի բաներ բեք չէինք տեսել» (Մարկ. Բ. 12):

Երկրորդ կարեւոր իրողությունը, որ բխում է այսօրվա ավետարանական պատգամից, մեր պատասխանատվությունն է մեր տկար բարեկամների համար: Մեր հավատքը միայն մեզ համար չէ, այլ նաեւ մեր բարեկամների, մեր ընկերների: Մենք եւ մեր հավատը ոչ միայն կարող ենք հրաշքներ գործել մեզ համար, այլ նաեւ՝ մեր շրջապատի: Մենք՝ իբրեւ աղ եւ լույս, կոչված ենք մեզնից յուրաքանչյուրին տրված տաղանդները, քանքարները ոչ թե թաքցնելու հողի տակ, այլ ի պետս մեզ եւ մեր հարազատների գործածելու դրանք:

Քրիստոնեությունը, սիրելի՛ քույրեր եւ եղբայրներ, մարդու կրոն է, Քրիստոս Ինքը՝ Աստծու Որդին, մարդու կերպարանք առավ՝ վկայելով մարդու՝ Աստծու պատկերով եւ նմանությամբ ստեղծված լինելու փաստը: Այս վարդապետությունը, սակայն, ունայն եւ անիմաստ կլինի, եթե մենք՝ այս դարի քրիստոնյաներս, չլինենք պատրաստի ընտրյալ անոթներ մարդու փրկագործության եւ Աստծու ծրագրերի համար:

Երրորդ եւ վերջին կարեւոր իրողությունը, որ ցանկանում եմ ընդգծել, սիրելի՛ հավատացյալներ, Աստծու խոսքը խանգարողների, այն քամահրողների, արհամարհողների մասին է: Անդամալուծի բժշկության դրվագում մենք տեսնում ենք, թե ինչպես որոշ դպիրներ, օրենսգետներ փոխանակ բոլորի հետ հիանալու անդամալուծ մարդու փրկությամբ, բժշկմամբ, որոշեցին փորձել Հիսուսին եւ ստվերել Նրա կատարած բարիքը: Մարդկանց այդ տեսակը միշտ եղել է, կա եւ լինելու է: Նրանք փորձում էին խանգարել Քրիստոսին, նրանք խանգարելու են նաեւ Քրիստոսի հետեւորդներին: Սակայն մենք էլ, ինչպես առաքյալները, աստվածային իմաստության օգնականությամբ եւ Սուրբ Հոգու ներշնչմամբ պետք է ճիշտ ու դիպուկ պատասխաններով չեզոքացնենք այդ սադրանքները, որոնք այսօր եւս անպակաս են մեզնից, Եկեղեցուց, մեր հոգեւոր կյանքից: Որքան էլ սադրեին, քննադատեին Հիսուսին, Նա շարունակում էր բարիք անել մարդկանց: Մենք էլ, սիրելիներ, չպիտի քննադատություններից, սադրանքներից ընկրկենք, ավելին՝ պետք է առավել չափով աշխատենք ծառայել մարդկանց բարիքի համար. բարությունը, գոնե բարիք կամենալը պիտի լինեն մեր պատասխանը բոլոր դեպքերում:

Աֆրիկյան մի ցեղախումբ մալարիայով է հիվանդանում: Եւրոպացիները որոշում են օգնել ցեղախմբին, սակայն ջունգլիներն արգելում էին, որ եւրոպացիները հասնեին նրանց եւ դեղ մատակարարեին հիվանդներին: Ուստի որոշում են ուղղաթիռով տեղափոխել դեղերը եւ վար նետել:

Տեսնելով երկնքից իջած օգնությունը՝ ցեղախմբի առաջնորդները որոշում են, որ աստվածներն անձամբ են իջել իրենց օգնելու: Հրամայում են վերցնել դեղերը եւ անցկացնել պարանոցով:

Ուրեմն՝ խոսքը միայն լսողներ, Աստվածաշունչը միայն համբուրողներ եւ նույն այդ խոսքի մասին միայն խոսողներ չլինենք, սիրելիներ, այլ նաեւ այն կատարողներ: Խոսքի եւ բարի գործերի մատուցակներ լինենք բոլորս, որ համախմբված ենք Տիրոջ Սուրբ Սեղանի շուրջ՝ իբրեւ մեկ ընտանիք՝ ճաշակելու Տիրոջ կենարար Մարմինն ու Նրա Անմահական Արյունը:

Երբեւէ չվախենանք, որ քիչ ենք, փոքր մի հոտ: Հիշեք մշտապես Ոսկեբերան Հայրապետի խոսքերը. «Մեկ հոգին՝ Աստծու հետ, մեծամասնություն է»:

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի շնորհը, սերն ու խաղաղությունը «եղիցի ընդ ձեզ եւ ընդ ամենեւեան. ամէն»:

